

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 22. november 2022

Sag BS-16335/2020-OLR
(3. afdeling)

Region Hovedstaden
(advokat Thomas Birch)

mod

S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring
(advokat Inge Houe)

Biintervenient til støtte for S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring:
A
(beskikket advokat Birgitte Filtenborg)

Landsdommerne Bo Østergaard, Bodil Dalgaard Hammer og Louise Christophersen (kst.) har deltaget i sagens afgørelse.

Sagen er anlagt ved Retten i Hillerød den 17. november 2019. Ved kendelse af 20. april 2020 er sagen henvist til behandling ved landsretten efter retsplejelovens § 226, stk. 1.

Sagen drejer sig om, hvorvidt A's tilskadekomst i forbindelse med en besvimelse er en arbejdsskade omfattet af arbejdsskadesikringsloven.

Påstande

Sagsøgeren, Region Hovedstaden, har nedlagt påstand om, at S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tilpligtes at anerkende, at A's tilskadekomst den 5. september 2014 ikke er omfattet af arbejdsskadesikringslovens

§ 5, jf. § 6, subsidiært at S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tilpligtes at anerkende, at A's tilskadekomst den 5. september 2014 ikke er omfattet af arbejdsskadesikringslovens § 5, jf. § 6, for så vidt angår den hjernerystelse og følgerne relateret dertil, som A pådrog sig ved tilskadekomsten den 5. september 2014, og mere subsidiært at sagen hjemvises til fornyet behandling.

Sagsøgte, S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (herefter "Arbejdsmarkedets Erhvervssikring"), har påstået frifindelse, subsidiært hjemvisning.

A har som biintervenient støttet Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings påstande.

A har fri proces.

Sagen er behandlet på skriftligt grundlag, jf. retsplejelovens § 366, stk. 1.

Sagsfremstilling

A's arbejdsgiver, Bornholms Hospital, anmeldte den 26. august 2015 en arbejdsulykke den 5. september 2014 til Arbejdsskadestyrelsen. Af anmeldelsen fremgår bl.a.:

"Beskrivelse af forløbet:

Skadelidte beretter:

"Før ulykken - Hændelsen fandt sted i gynækologisk ambulatorium ved 11-tiden, hvor jeg fulgte den vagthavende læge, som et led i TKO. Vi havde været i gang siden kl. ca. 9, og det var den sidste eller næstsidste patient inden frokostpausen.

Selve ulykken - Jeg sidder på en taburet med hjul uden ryglæn bag lægen og iagttager undersøgelsen af patienten. Jeg får et ildebefindende og besvimer og falder forover, ned fra taburetten fra siddende stilling. Lægen og sygeplejersken står med ryggen til og ser ikke, at jeg falder, men hører et klonk, da mit hoved rammer gulvet (har jeg senere fået at vide). I faldet brækker jeg en fodknogle, idet min fod sidder fast / bliver viklet ind i taburettens bøjle / ben, og pådrager mig en kraftig hjernerystelse.

...

Ved afgørelse af 5. december 2016 anerkendte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ulykken som en arbejdsskade og vurderede, at A's varige mén efter ulykken udgjorde 15 procent, idet 10 procent angik hjernerystelsen, og 5 procent angik bruddet i foden. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

"Afgørelse

Vi har anerkendt den anmeldte ulykke som en arbejdsskade efter arbejdsskadeloven.

(Lov om arbejdsskadesikring § 6, stk. 1)

Begrundelse

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan anerkende en ulykke som en arbejdsskade, hvis skaden er forårsaget af dit arbejde eller de forhold, det foregår under.

Ulykken den 5. september 2014 er en arbejdsskade.

Vi vurderer, at skaden i form af hjernerystelse og brud på venstres 3. fodknogle er forårsaget af, at du i forbindelse med din praktik på Bornholms Hospital besvimeede og faldt ned fra en taburet og slog hoved ned i et betongulv. Din venstre fod sad fast i taburetten ved faldet.

Det er oplyst, at du var under lægestudiets 1. kliniske ophold på Bornholms hospital og observerede en læge, der foretog en undersøgelse af en patient. Du er således omfattet af arbejdsskadelovens personkreds.

Der er en nedre grænse for, hvornår en personskade har et omfang, som kan betyde, at den kan anerkendes som en arbejdsskade. Bagatelagte skader kan ikke anerkendes som arbejdsulykker. Det samme gælder forbigående smerter, der ikke kræver behandling, men går over af sig selv. Det centrale er, om tilstanden - uanset om der er tale om større eller mindre gener/smerter - går i sig selv igen uanset behandling, inden for den tidshorisont den type skade typisk vil gøre. Dette følger af Ankestyrelsens principafgørelse 33-14.

Det fremgår af din journal, at du blev indlagt til observation med det samme på grund af mistanke om hjernerystelse. Der blev her konstateret brud på venstre fodknogle.

Det fremgår af lægeerkæring 1 fra november 2015, at du har fået stillet diagnosen hjernerystelse og forsat har gener i form af blandt andet træthed, hovedpine, kvalme og øget irritabilitet. Der er således ikke tale om forbigående gener, hvorfor kravet til en personskade er opfyldt.

Du fik behandlet bruddet på venstre fodknogle med en hælsko, og vi vurderer derfor, at denne skade også opfylder kravet til en personskade efter loven.

Derfor anerkender vi hjernerystelse og brud på din venstre fodknogle som en arbejdsskade."

Ved afgørelse af 28. august 2019 fastsatte Ankestyrelsen A's midlertidige erhvervsevnetab til 50 procent, hvorved styrelsen nedsatte erhvervsevnetabsprocenten fra 60 procent som afgjort af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 17. april 2019.

Retsgrundlaget

Arbejdsskadesikringslovens § 1, stk. 1, § 5 og § 6, stk. 1, har følgende ordlyd:

”§ 1. Formålet med denne lov er at yde erstatning og godtgørelse til tilskadekomne eller deres efterladte ved arbejdsskade. Skaden skal være forårsaget af arbejdet eller de forhold, det foregår under, jf. lovens §§ 5-7, men arbejdsgiveren behøver ikke at have handlet ansvarspådragende. Gennem arbejdsgivernes finansiering af erstatninger m.v. understøttes arbejdsmiljøsystemets forebyggelse af arbejdsskader.

...

§ 5. Ved arbejdsskade i denne lov forstås ulykke, jf. § 6, og erhvervs sygdom, jf. § 7, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under, jf. dog § 10 a.

§ 6. Ved en ulykke forstås efter denne lov en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage.”

Af de almindelige bemærkninger i lovforslag nr. L 216 til lov om arbejdsskadesikring fremsat den 9. april 2003 fremgår bl.a.:

“3.1. Lovens formål

Det primære formål med arbejdsskadesystemet og arbejdsskadesikringsloven er at sikre, at tilskadekomne og efterladte får en økonomisk kompensation for de helbredsmæssige og sociale følger, arbejdsskaden har forvoldt.

...

Anerkendelse efter loven forudsætter ikke, at arbejdsgiver har handlet ansvarspådragende, men at skaden er forårsaget af arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregår. Det vil sige, at arbejdsgiver har objektivt ansvar for alle skader, der opstår som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregår. For at en skade kan anerkendes efter loven, skal den opfylde kravene til anerkendelse efter skadesbegreberne, jævnfør lovforslagets §§ 5-7.

...

3.3. Det nye ulykkesbegreb

Det overordnede formål med arbejdsskadereformen er en udvidelse og en forenkling af skadebegreberne, herunder ulykkesbegrebet.

Det tilsigtes derfor med arbejdsskadereformen at udvide skadebegreberne således, at alle skader, hvor der er sammenhæng mellem påvirkninger på arbejdet og skaden, kan anerkendes...

...

Der er tale om en udvidelse af de eksisterende skadebegreber. Det indebærer, at der ikke vil være skader, der kan anerkendes efter gældende regler, der ikke kan anerkendes efter det nye ulykkesbegreb.

På den anden side er det ikke alle skader, der skal anerkendes, når de indtræder på arbejdet.

Der skal fortsat være medicinsk årsagssammenhæng mellem en påvirkning og en skade. Således vil en skade fortsat skulle afvises, hvis den påvirkning, der er tale om, ikke er egnet til at forårsage skaden eller påvirkningen ikke skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregår.”

Af lovforslagets bemærkninger til §§ 5 og 6 fremgår bl.a.:

"Til § 5

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 9 og indeholder forslag til lovens skadebegreber.

Det foreslås, at de tidligere 4 skadebegreber reduceres til 2: *"ulykke"* og *"erhvervssygdom."*

Ved forslaget beskrives generelt, hvad der forstås ved en arbejdsskade. Bestemmelsen indeholder tillige en afgrænsning af lovens dækning, der ikke søger at ændre på gældende administrativ praksis med hensyn til, at skaden skal være opstået som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregår.

Efter den gældende § 9 er det et krav, at en arbejdsskade skal være opstået som følge af *"arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregår."* I praksis dækker dette over en betingelse om, at den tilskadekomne, da skaden indtraf, var i arbejde for en arbejdsgiver, og at skaden skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder det er foregået.

Sker skaden eksempelvis i fritiden eller under private ærinder, eller sker skaden på vej til et fast arbejdssted eller på vej hjem fra arbejdsstedet, vil skaden normalt ikke kunne anerkendes som en arbejdsskade, selv om kravene i øvrigt er opfyldt. Der henvises i denne forbindelse til forslaget om at indføre hjemmel for beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om, hvornår skader, der indtræder under befordring til og fra arbejde, er omfattet af loven, jf. forslagets § 4, stk. 3.

Til § 6

...

Årsagsforbindelse mellem personskaden og en hændelse eller påvirkning

Det kræves derefter, at personskaden er forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der har sammenhæng med arbejdet. Der gælder almindelige krav til beviset for en årsagssammenhæng. Kun hvis der efter oplysning af sagen ikke kan sandsynliggøres en årsagssammenhæng, vil sagen blive afvist.

Arbejdsskadereformen ændrer således ikke beviskravet.

Det betyder, at der skal foretages en bevismæssig bedømmelse af de foreliggende oplysninger og en juridisk/lægelig vurdering af, om der kan antages at være årsagssammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og skaden.

Ved de oplagte skader, hvor der er en hændelse eller en påvirkning, der umiddelbart kan anses for at være årsag til skaden, stilles der som efter gældende regler ikke store krav til beviset. Det gælder for eksempel postbudet, der får en tagsten i hovedet og får et kraniebrud.

Ved skader, der kan opstå uden kendt ydre årsag, indebærer kravet til bevis, at der vil blive stillet krav til specielt den lægelige vurdering af, om der er en påvirkning, der kan forklare skaden. Skader, der kan opstå uden kendt ydre årsag, er blandt andet skader på muskler, nerver, sener og led.

...

En påvirkning kan anses for at være årsag til en skade, når der er en biologisk naturlig og logisk forklaring på, at skaden opstod som følge af en hændelse eller påvirkning på arbejdet.

..."

Af Ankestyrelsens principafgørelse 16-14 fremgår bl.a.:

“Principafgørelsen fastslår

Personskader, der sker på arbejdet og under arbejdets forhold, er som udgangspunkt omfattet af arbejdsskadeloven.

Når personskaden er forårsaget af et ildebefindende eller sygdomsanfald, der ikke skyldes arbejdet eller arbejdets forhold, er personskaden ikke omfattet af loven.

Dette gælder dog ikke, hvis det indtrufne ildebefindende eller sygdomsanfald får alvorligere følger som følge af arbejdet eller forholdene på arbejdspladsen. I sådanne tilfælde vil personskaden i form af den alvorligere følge være omfattet af loven. Det er således et krav, at der skal være en skadefølge, der kun kan være indtrådt på grund af ildebefindendet eller sygdomsanfaldet på arbejdspladsen.

Arbejdsgiverens ansvar

Det følger af lovens formål, at alle skader, der sker på arbejdspladsen, som udgangspunkt er arbejdsgivers risiko. Sikringspligten gælder, selvom arbejdsgiveren ikke har handlet ansvarspådragende.

Arbejdsgiverens sikringspligt betyder, at personskaden som hovedregel er omfattet af loven i henhold til § 5, hvis det kan bevises, at personskaden sker, mens den tilskadekomne udfører arbejde for arbejdsgiveren eller under de forhold, arbejdet er foregået.

Arbejdsgiverens sikringspligt betyder således, at personskaden er omfattet af loven. Men det er fortsat et krav, at lovens betingelser for en ulykke er opfyldt, førend personskaden kan anerkendes som arbejdsskade.

Hvornår kan et ildebefindende eller sygdomsanfald være omfattet af loven?

Et ildebefindende eller sygdomsanfald på arbejdspladsen er omfattet af loven, når dette er forårsaget af arbejdet eller forholdene på arbejdet. Det kan for eksempel være tilfældet, hvis den tilskadekomne bliver forgiftet af dampe på arbejdet.

Hvis et ildebefindende eller sygdomsanfald er forårsaget af forhold, der ikke skyldes arbejdet eller arbejdets forhold, er anfaldet ikke omfattet af

loven. Følgerne af et sådant anfald vil derfor som udgangspunkt heller ikke være omfattet af loven.

Personskader som følge af et ildebefindende eller sygdomsanfald, der skyldes andre forhold end arbejdet, kan være omfattet

Efter praksis kan følgerne af et ildebefindende eller sygdomsanfald, der skyldes andre forhold end arbejdet, være omfattet af loven. Dette kræver, at følgerne er blevet alvorligere på grund af arbejdsforholdene.

Det følger af ovenstående hovedregel, at den alvorligere personskade er omfattet af loven, hvis det indtrufne ildebefindende sker, mens den tilskadekomne udfører arbejde for arbejdsgiveren eller under de forhold, arbejdet i øvrigt foregår.

Der er for eksempel tale om personskader, der er omfattet af loven i følgende tilfælde:

- Den tilskadekomne får et ildebefindende, mens han står på en stige og udfører arbejde for arbejdsgiver. Han falder ned og pådrager sig en skade i ryggen.

Den tilskadekomne besvimer, mens han står og arbejder for arbejdsgiver. Han falder om, slår hovedet i faldet og pådrager sig en hjernerystelse.

- Det ildebefindende, der ikke er forårsaget af arbejdet eller arbejdets forhold, og de gener det normalt medfører i form af for eksempel svimmelhed er fortsat ikke omfattet af loven, da det er forårsaget af andre forhold end arbejdet og ikke forværret som følge af arbejdet eller arbejdets forhold. Skaden i ryggen og hjernerystelsen er omfattet af loven og skal vurderes i henhold til lovens § 6.

Vi foretager ikke en sandsynlighedsvurdering af skaden

Vi foretager som konsekvens af arbejdsgiverens sikringspligt ikke en sandsynlighedsvurdering af, om tilskadekomne ville være kommet ligeså slemt til skade, hvis den samme situation var opstået andre steder end på arbejdet.

Vi sonderer ikke imellem, hvilke dele af personskaden tilskadekomne under alle omstændigheder ville have pådraget sig, hvis han for eksempel besvime andre steder end på arbejdet, og hvilke dele af personskaden, som arbejdets forhold har forværret."

Anbringender

Region Hovedstaden har anført navnlig, at A's tilskadekomst den 5. september 2014 ikke er en arbejdsskade, idet den ikke er en følge af hendes arbejde eller de forhold, som arbejdet foregik under. Personskaden er således ikke forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der har sammenhæng med arbejdet. Det er ubestridt ikke arbejdet eller forhold relateret

dertil, der forårsagede ildebefindendet og besvimelsen, og de skader, som A er blevet påført som følge af ildebefindendet og besvimelsen, er heller ikke forårsaget af arbejdet eller de forhold, hvorunder arbejdet foregik. Generne og/eller skaderne er således hverken blevet alvorligere eller forværrede som følge af forhold relateret til arbejdet. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings praksis, jf. principafgørelse 16-14, hvorefter et ildebefindende, der skyldes andre forhold end arbejdet, er omfattet af arbejdsskadesikringsloven, hvis følgerne deraf er blevet alvorligere som følge af arbejdsforholdene, uden at der foretages en prøvelse eller foreligger en sandsynliggørelse af, at dette er tilfældet, har ikke støtte i arbejdsskadesikringslovens §§ 5-6 eller forarbejderne hertil. For at en ulykke er omfattet af lovens §§ 5-6, kræves det, at personskaden er forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der har sammenhæng med arbejdet. En personskade, der er forårsaget af en indefra kommende årsag uden relation til arbejdet eller de forhold, det foregår under, således som det er tilfældet i denne sag, er ikke omfattet af arbejdsskadesikringsloven. Det er ikke angivet i §§ 5-6 eller forarbejderne dertil, at følgerne af et ildebefindende eller en besvimelse, som ikke har relation til arbejdet, skal anerkendes som omfattet af loven, hvis følgerne er blevet alvorligere på grund af arbejdsforholdene, i hvert fald ikke uden der foretages en konkret sandsynlighedsvurdering heraf. Det er i givet fald alene bruddet på fodknoglen, som kan anerkendes som følge af arbejdspladsens særlige indretning.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har til støtte for påstanden om frifindelse anført navnlig, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 5. december 2016. Hovedreglen efter arbejdsskadesikringslovens § 5 er, at skader, der indtræder i arbejdstiden, er omfattet af loven, hvilket forarbejderne sammen med formålsbestemmelsen i lovens § 1 viser. En personskade, der sker under udførelsen af arbejde for arbejdsgiveren, er således som udgangspunkt arbejdsgiverens risiko. Som anført i principafgørelse 16-14 skal der ikke foretages en sandsynlighedsvurdering af, om den tilskadekomne ville være kommet lige så slemt til skade, hvis skaden var opstået andre steder end på arbejdet. Afgørende er, om forholdene på arbejdspladsen (indretning mv.) er årsag til en skade, der rækker ud over selve besvimelsen og de umiddelbare følger (utilpashed, kvalme mv.). Det har ingen støtte i loven eller forarbejderne, at der skal foretages en vurdering af, om skaden er blevet værre som følge af forholdene på arbejdspladsen sammenlignet med den hypotetiske situation, at hændelsesforløbet havde fundet sted uden for arbejdstiden, heller ikke i sager om besvimelse. A's brud på fodknoglen skyldes, at hendes fod blev viklet ind i arbejdspladsens taburet, og hendes hjernerystelse skyldes, at hun slog hovedet mod arbejdspladsens gulv. Bruddet og hjernerystelsen er derfor en følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder det er foregået. Til støtte for påstanden om hjemvisning har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anført, at hvis retten finder grundlag for at

tilsidesætte afgørelsen, men ikke kan give Region Hovedstaden medhold i den principale eller subsidiære påstand, kan sagen hjemvises.

A har anført, at arbejdsskadesikringslovens formål efter § 1 er at yde erstatning og godtgørelse til tilskadekomne ved arbejdsskade, uanset om arbejdsgiver har handlet ansvarspådragende. Arbejdsgiver har således objektivt ansvar for alle skader, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under, jf. § 5. Personskader, der sker under udførelsen af arbejde for en arbejdsgiver, er dermed som udgangspunkt arbejdsgiverens risiko. Hjernerystelsen og bruddet på hendes fodknogle er ubestridt forårsaget af, at hun faldt forover ned på betongulvet, da hun besvimede, og venstre fod sad fast i taburettens bøjler. Begge skader er dermed en følge af hendes arbejde eller de forhold, som arbejdet foregik under. A har påstået sig tilkendt sagsomkostninger, jf. retsplejelovens § 252, stk. 4.

Landsrettens begrundelse og resultat

A var som lægestuderende i praktik på Bornholms Hospital og sad den 5. september 2014 på en taburet med hjul og overværede en undersøgelse af en patient, da hun fik et ildebefindende og besvimede. Hun faldt ned fra taburetten og slog hovedet i gulvet, hvorved hun pådrog sig en hjernerystelse. Hun fik endvidere sin ene fod ind i taburettens bøjle og brækkede derved en fodknogle. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ved afgørelse af 5. december 2016 anerkendt ulykken som en arbejdsskade.

Sagen angår, om A's tilskadekomst den 5. september 2014 er en arbejdsskade efter arbejdsskadesikringslovens § 5, jf. § 6, og således er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under. Der er enighed mellem parterne om, at ildebefindendet og besvimelsen ikke skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder det er foregået.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 1, at formålet med loven er at yde erstatning og godtgørelse til tilskadekomne eller deres efterladte ved arbejdsskade. Skaden skal være forårsaget af arbejdet eller de forhold, det foregår under, jf. lovens §§ 5-7, men arbejdsgiveren behøver ikke at have handlet ansvarspådragende. Efter § 5 forstås ved en arbejdsskade blandt andet en ulykke, jf. lovens § 6, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under.

Det er i forarbejderne til arbejdsskadesikringslovens § 5 anført, at det er en betingelse, at den tilskadekomne, da skaden indtraf, var i arbejde for en arbejdsgiver, og at skaden skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder det er foregået. Sker skaden eksempelvis i fritiden eller under private ærinder, eller sker skaden på vej til et fast arbejdssted eller på vej hjem fra arbejdsstedet, vil skaden normalt ikke kunne anerkendes som en arbejdsskade, selv om kravene i øvrigt er opfyldt.

A's tilskadekomst skete under arbejdet på Bornholms Hospital, hvor hun efter at være besvimet slog hovedet ned i gulvet og fik sin fod ind til taburettens bøjle, hvorved hun pådrog sig en hjernerystelse og et fodknoglebrud. Under disse omstændigheder findes såvel hjernerystelsen som bruddet på fodknoglen at være en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under, jf.

arbejdsskadesikringslovens § 5. Det forhold, at A fik et ildebefindende og besvimele, og den omstændighed, at det ikke kan lægges til grund, at skaderne er alvorligere, end de ville have været, hvis hændelsen var sket et andet sted end på arbejdet, kan ikke føre til et andet resultat. Der er derfor ikke grundlag for at tilsidesætte Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 5. december 2016, hvorved hjernerystelsen og knoglebruddet blev anerkendt som en arbejdsskade.

Landsretten tager herefter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald skal Region Hovedstaden i sagsomkostninger betale 50.000 kr. til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til dækning af udgifter til advokatbi-stand inkl. moms. Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til A som biintervenient. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang, forløb og betydning.

THI KENDES FOR RET:

S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring frifindes.

I sagsomkostninger skal Region Hovedstaden inden 14 dage betale 50.000 kr. til S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

RETEN I HILLERØD

RETSBOG

Den 20. april 2020 holdt Retten i Hillerød møde i retsbygningen.

Dommer René T. Olsen behandlede sagen.

Sag BS-51965/2019-HIL

Region Hovedstaden
(advokat Thomas Birch)

mod

S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring
(advokat Inge Houe)

Ingen var mødt.

Regions Hovedstaden har nedlagt hovedpåstand om, at sagsøgte, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, tilpligtes at anerkende, at A's tilskadekomst den 5. september 2014 ikke er omfattet af arbejdsskadesikringslovens § 5.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har nedlagt påstand om frifindelse.

Region Hovedstaden har anmodet om, at sagen henvises til Østre Landsret, da den er principiel, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1. A fulgte som led i sin uddannelse til læge under et praktikophold på Bornholms Sygehus den 5. september 2014 en undersøgelse. Hun sad på en taburet med hjul uden ryglæn og fulgte den vagthavende læges undersøgelse. Uden varsel og uden nærmere angiven grund fik A et ildebefindende og besvimele. Hun faldt forover og slog hovedet i gulvet samt fik viklet sin ene fod ind i taburettens bøjle med brud på fodknoglen til følge. Spørgsmålet er, jf. principafgørelse 16-14, om en commotio-skade, en

person pådrog sig i forbindelse med en besvimelse på arbejdspladsen, er en arbejdsskade, når besvimmelsen (selve ildebefindendet der førte til, at personen faldt og slog hovedet) ikke er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under. Der er ikke på området domme, som tager stilling til problemstillingen, der skal afgøres i sagen, og sagen har betydning for retsanvendelsen og er af væsentlig samfundsmæssig rækkevidde. Sagens udfald har væsentlig betydning for andre end parterne, nemlig alle skadelidte der oplever en besvimelse / ildebefindende der ikke er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under og kommer til skade i forbindelse hermed. En lignende sag er af Retten på Frederiksberg henvist til Østre Landsret ved kendelse af 7. januar 2020 – B A/S mod Ankestyrelsen. Ved en henvisning sikres, at sagerne kan sambehandles, og at der under ét tages højde for eventuelle forskelle i sagernes faktum, som muligvis kan begrunde samme eller forskellige udfald.

Biintervenienten A har tilsluttet sig, at sagen henvises til Østre Landsret.

S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er enig i, at sagen er af principiel karakter og isoleret set omfattet af retsplejelovens § 226, stk. 1. Imidlertid er en tilsvarende sag allerede henvist fra Retten på Frederiksberg til Østre Landsret. På baggrund heraf bør nærværende sag udsættes og ikke henvises. Der henvistes herved til, at udfaldet af sagen for Østre Landsret vil med stor sandsynlighed være afgørende for udfaldet af nærværende sag. Den foreliggende sag bør derfor af procesøkonomiske grund udsættes på Østre Landsrets dom. Såfremt det på baggrund af Østre Landsrets dom fortsat vil være relevant at henvise nærværende sag, er Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indforstået med dette. Hertil kommer, at hensynet "ikke for uvedkommende at fremlægge følsomme personoplysninger ... taler mod en sambehandling af de to sager".

Retten afsagde

KENDELSE

Efter det oplyste er nærværende sag og den af Retten på Frederiksberg henviste sag ikke en del af et sagskompleks. Der er ved en henvisning således ikke udsigt til yderligere henvisninger. I sagen fra Retten på Frederiksberg er det anført, at Østre Landsret tidligere i FED2017.23 Ø – Østre Landsrets dom af 23. oktober 2017 i sag nr. B-3093-14 – har taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en persons skade som følge af en besvimelse, der skyldes andre forhold end arbejdsskaden, kan være omfattet af arbejdsskadesikringsloven. I den pågældende sag pådrog skadelidte efter det anførte sig imidlertid skaden inden slaget mod arbejdspladsens gulv, hvilket efter det foreliggende ikke er tilfældet i nærværende sag.

Retten kan herefter tilslutte sig parternes vurdering af, at sagen er af principiel karakter og også har generel betydning for retsanvendelsen og -udviklingen, jf. de af Region Hovedstaden anførte grunde.

Under de foreliggende omstændigheder er der ikke grundlag for alene at ud-sætte sagen.

Betingelserne for at henvise sagen til behandling ved landsret som første instans er derfor opfyldt, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1.

THI BESTEMMES:

Sagen henvises til Østre Landsret.